

Pismo

z dnia 25 lipca 2022 r.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

0112-KDIL2-2.4011.483.2022.1.AA

Koszty uzyskania przychodów a wydatki na odzież biznesową

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA - stanowisko nieprawidłowe

Szanowny Panie,

stwierdzam, że Pana stanowisko w sprawie oceny skutków podatkowych opisanego zdarzenia przyszłego w podatku dochodowym od osób fizycznych jest nieprawidłowe.

Zakres wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

W dniu 8 czerwca 2022 r. wpłynął Pana wniosek z 10 marca 2022 r. o wydanie interpretacji indywidualnej, który dotyczy podatku dochodowego od osób fizycznych.

Treść wniosku jest następująca:

Opis zdarzenia przyszłego

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą pod firmą " (...)", NIP: (...). Przedmiotem działalności Wnioskodawcy są usługi związane z analizą biznesowo-informatyczną.

Wnioskodawca w ramach działalności świadczy usługi związane z określaniem potrzeb i wymagań swoich Klientów w zakresie aplikacji, które mają być dla nich wykonane. Istotną część jego działalności to przeprowadzanie rozmów oraz spotkania z Klientami. Współpraca z Klientem, którą podejmuje Wnioskodawca, wymaga od niego nienagannej prezencji wpływającej na postrzeganie jego osoby, a co za tym idzie rozpoznawalność jego działalności gospodarczej.

W związku z powyższym Wnioskodawca planuje zakupić garnitur wraz z akcesoriami. Byłyby to: marynarka, kamizelka, spodnie, koszula, pasek do spodni oraz buty. W celu indywidualnego wyróżnienia marynarka oraz spodnie, jako wierzchnie części ubioru, byłyby na stałe opatrzone monogramami w postaci inicjałów identyfikujących tak firmę Wnioskodawcy, jak i jego samego.

Wnioskodawca ma nieograniczony obowiązek podatkowy w Polsce w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm., dalej zwana "ustawa o PIT") i rozlicza się obecnie na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Na podstawie art. 14b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.) Wnioskodawca wnosi o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 14b § 3 Ordynacji podatkowej, poniżej przedstawiony zostanie wyczerpujący opis stanu faktycznego, zdarzenia przyszłego oraz pytania interpretacyjne wraz ze stanowiskiem Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej.

Pytanie

Czy zakup garnituru, tj. marynarki, kamizelki i spodni, oraz akcesoriów do garnituru, tj. buty, pasek, może stanowić koszt uzyskania przychodu w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm., dalej "Ustawa o PIT") dla Wnioskodawcy?

Pana stanowisko w sprawie

W Pana ocenie zakup garnituru (marynarki, kamizelki i spodni), paska do spodni oraz butów stanowi w jego sytuacji koszt uzyskania przychodów. Garnitur wraz z akcesoriami będzie służył do odbywania spotkań z Klientami oraz promocji własnej działalności. Zakup ten służy zabezpieczeniu oraz zachowaniu źródła przychodów Wnioskodawcy, tym samym spełnia on definicję kosztu zawartą w art. 22 ust. 1 ustawy o PIT.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426 z późn. zm.): kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy. Zatem, aby uznać wydatek za koszt uzyskania przychodów, muszą być spełnione łącznie następujące warunki:

- wydatek został poniesiony przez podatnika, tj. w ostatecznym rozrachunku musi on zostać pokryty z zasobów majątkowych podatnika;

- poniesiony został w celu uzyskania, zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów;

- pozostaje w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą;

- jest definitywny (rzeczywisty), tj. wartość poniesionego wydatku nie została podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona;

- został właściwie udokumentowany;

- wydatek nie może znajdować się w katalogu kosztów określonych w art. 23 ust. 1 ustawy o PIT.

Należy przy tym zaznaczyć, że sam fakt nie wymienienia określonego wydatku w art. 23 ust. 1 ustawy o PIT, zawierającym katalog wydatków nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów, nie przesądza automatycznie o możliwości uwzględnienia tego wydatku przy ustalaniu podstawy opodatkowania. Konieczne jest wykazanie związku ponoszonych kosztów z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą oraz uzyskiwanym z tej działalności przychodem. W przypadku źródła przychodów, jakim jest pozarolnicza działalność gospodarcza, należy przyjąć, że kosztami uzyskania przychodów są wszelkie racjonalne i gospodarczo uzasadnione wydatki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, których celem jest osiągnięcie przychodów, zabezpieczenie i zachowanie źródła przychodów. W zakresie obowiązków podatnika, jako odnoszącego ewidentną korzyść z faktu zaliczenia określonych wydatków w poczet kosztów uzyskania przychodów, jest wykazanie, na podstawie zgromadzonych dowodów, związku między poniesieniem kosztu a uzyskaniem przychodu, zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o PIT.

Przy czym - związek przyczynowy między poniesieniem wydatku a osiągnięciem przychodu bądź zachowaniem lub zabezpieczeniem jego źródła należy oceniać indywidualnie w stosunku do każdego wydatku. Z oceny tego związku powinno wynikać, że poniesiony wydatek obiektywnie może przyczynić się do osiągnięcia przychodu bądź służyć zachowaniu lub zabezpieczeniu źródła przychodów. Należy przy tym zauważyć, że konieczność poniesienia danego wydatku nie może wynikać z zaniedbań lub sprzecznych z prawem działań podatnika.

Wnioskodawca, chcąc zakupić garnitur oraz akcesoria służące do jego należytego używania, kieruje się możliwością poszerzenia rozpoznawalności swojej działalności, co przełożyłoby się na jej szybszy rozwój i zwiększenie przychodów. Opatrzanie garnituru monogramami związanymi z firmą Wnioskodawcy spełniać miałyby dwojaką rolę. Pierwszą z nich będzie propagowanie prowadzonej działalności, a więc wyróżnienie Wnioskodawcy i zwiększenie jego rozpoznawalności na rynku. Kolejną kwestią ma być wyodrębnienie wspomnianego stroju jako przeznaczonego wyłącznie do pracy.

W kontaktach z Klientem właściwy wizerunek jest niezwykle istotny. W branży biznesowej odpowiedni ubiór to oznaka profesjonalizmu, zaangażowania oraz szacunku do Klienta. Chcąc

promować i rozwijać swoją działalność gospodarczą, Wnioskodawca musi świadomie kreować swój pozytywny wizerunek jako przedsiębiorca w wielu aspektach, również w kwestii wyglądu zewnętrznego. Nabywanie takiego stroju pozwoli mu na zwiększenie rozpoznawalności wśród Klientów, co będzie miało wpływ na powiększenie ich grona. Dzięki wydatkom poniesionym na ten cel Wnioskodawca uzyska możliwość podniesienia swoich przychodów i zabezpieczenia ich na przyszłość.

Garnitur oraz wyżej wskazane akcesoria są mu niezbędne do przeprowadzania wyżej wskazanych rozmów z klientami, nie będzie on wykorzystywał go do celów osobistych, jedynie do rozmów biznesowych. Wnioskodawca zobligowany jest do tego zakupu ze względu na wskazane rozmowy, w innym przypadku nie poniósłby takiego kosztu, w branży, w której pracuje Wnioskodawca, wymagany jest odpowiedni ubiór, przekłada on się na przychody uzyskiwane przez Wnioskodawcę.

Podsumowując, należy stwierdzić, że wydatki poniesione na nabycie garnituru oraz akcesoriów z nim związanych, wykonanie na nim stałych oznaczeń w postaci monogramów pozostają w ścisłym związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i stanowią koszt uzyskania przychodów na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Ocena stanowiska

Stanowisko, które przedstawił Pan we wniosku, jest nieprawidłowe.

UZASADNIENIE interpretacji indywidualnej

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm.):

Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23.

Definicja sformułowana przez ustawodawcę ma charakter ogólny. Z tego względu każdorazowy wydatek poniesiony przez podatnika powinien podlegać indywidualnej analizie w celu dokonania jego kwalifikacji prawnej. Wyjątkiem jest jedynie sytuacja, gdy ustawa wyraźnie wskazuje jego przynależność do kategorii kosztów uzyskania przychodów lub wyłącza możliwość zaliczenia go do tego rodzaju kosztów. W pozostałych przypadkach należy natomiast zbadać istnienie związku przyczynowego między poniesieniem kosztów a powstaniem przychodów lub realną szansą powstania przychodów podatkowych, bądź też zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła ich uzyskiwania.

Wyrażenie "w celu osiągnięcia przychodów" zawarte we wskazanym art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oznacza, że nie wszystkie wydatki ponoszone przez podatnika w związku z osiąganiem przychodów z tytułu działalności gospodarczej podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania. Zauważamy, że przez sformułowanie "w celu" należy rozumieć dążenie do osiągnięcia jakiegoś stanu rzeczy (przychodu), a dążenie podatnika ma przymiot "celowości", jeżeli na podstawie dostępnej wiedzy o związkach przyczynowo-skutkowych można zasadnie uznać, że poniesiony koszt może przynieść oczekiwane następstwo (przychód).

Zatem kosztem uzyskania przychodów nie są wszystkie wydatki, ale tylko takie, które nie są wymienione w art. 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i których poniesienie pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z uzyskaniem (zwiększeniem) przychodów z danego źródła bądź też zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodów. Jednak ciężar wykazania owego związku spoczywa na podatniku, który wywodzi z tego określone skutki prawne.

Przy czym, związek przyczynowy między poniesieniem wydatku a osiągnięciem przychodów bądź zachowaniem lub zabezpieczeniem ich źródła należy oceniać indywidualnie w stosunku do każdego wydatku. Z oceny tego związku powinno wynikać, że poniesiony wydatek obiektywnie może przyczynić się do osiągnięcia przychodów bądź służyć zachowaniu lub zabezpieczeniu źródła przychodów.

Koszty poniesione na zachowanie źródła przychodów to koszty, które zostały poniesione, aby przychody z danego źródła przychodów w dalszym ciągu uzyskiwano oraz aby takie źródło w ogóle dalej istniało. Natomiast za koszty służące zabezpieczeniu źródła przychodów należy uznać koszty poniesione na ochronę istniejącego źródła przychodów, w sposób gwarantujący bezpieczne funkcjonowanie tego źródła. Istotą tego rodzaju kosztów jest więc ich obligatoryjne poniesienie w celu nie dopuszczenia do utraty źródła przychodów w przyszłości.

Kosztami podatkowymi są zarówno koszty, które pozostają w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z przychodami podatkowymi, jak również koszty pośrednie, których powiązanie z konkretnym przychodem nie jest możliwe, jednak dla prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa poniesienie ich jest uzasadnione.

Zatem, aby wydatek poniesiony przez podatnika mógł stanowić koszt uzyskania przychodów, muszą zaistnieć łącznie następujące przesłanki:

- musi być poniesiony przez podatnika,

- musi być poniesiony w celu uzyskania, zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów,

- musi pozostawać w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą,

- musi być definitywny (rzeczywisty), czyli wartość poniesionego wydatku nie może zostać podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona,

- musi zostać właściwie udokumentowany,

- wydatek nie może znajdować się w katalogu kosztów określonych w art. 23 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Dokonując kwalifikacji do kosztów uzyskania przychodów, należy mieć na uwadze negatywny katalog kosztów zawarty w art. 23 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W myśl przepisu art. 23 ust. 1 pkt 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów koszty reprezentacji, w szczególności poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych.

Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia reprezentacji, zatem przy wykładni tego pojęcia należy odnieść się do jego wykładni językowej.

Reprezentacja odnosi się do dobrego reprezentowania firmy. W konsekwencji o reprezentacji należy mówić w odniesieniu do całokształtu działań mających na celu stworzenie i utrwalenie jak najkorzystniejszego wizerunku firmy na zewnątrz, to jest w relacji z kontrahentami (ich przedstawicielami), gośćmi i potencjalnymi klientami.

Właściwy wizerunek to taki, który może sprawić, że kształtowany dzięki reprezentacji "obraz przedsiębiorcy" przełoży się na nabywanie jego produktów lub usług. Świadome kształtowanie więc właściwego wizerunku przez przedsiębiorcę ma na celu stworzenie o nim takiego wyobrażenia, które spowoduje pozytywne postrzeganie tego przedsiębiorcy przez osoby zewnętrzne, które z kolei będzie zachętą do podjęcia rozmów, współpracy, zakupów jego produktów czy usług.

Reprezentacja dotyczy działań zmierzających do kształtowania, rozpowszechniania wizerunku podatnika jako podmiotu gospodarczego.

Istotne jest również rozróżnienie między nakładami ukierunkowanymi na reprezentowanie firmy oraz budowanie jej prestiżu (reprezentacja) a wydatkami mającymi na celu zachęcanie potencjalnych klientów do nawiązania bądź utrzymania kontaktów z przedsiębiorcą oraz nabywania towarów lub usług danej firmy (reklama). Ocena charakteru wydatku możliwa jest na podstawie całokształtu działalności prowadzonej przez podatnika. Ocena ta powinna być dokonywana każdorazowo przez podatnika, który - prowadząc działalność gospodarczą - może najlepiej dokonać właściwej kwalifikacji danego wydatku pod kątem funkcji, jaką będzie spełniać w firmie.

Jednocześnie należy podkreślić, że nie każdy wydatek, choćby jego poniesienie - z punktu widzenia podatnika - posiadało racjonalne i ekonomiczne uzasadnienie, może stanowić koszt uzyskania przychodów w działalności gospodarczej. Prowadząc działalność gospodarczą, podatnik ponosi szereg wydatków, zarówno takich, których poniesienie w sposób bezpośredni związane jest z działaniami firmy (np. zakup towarów i usług mających na celu zabezpieczenie podstawowej działalności), jak również i takich, których cechy - po przedstawieniu odpowiedniej argumentacji - uzasadniałyby ich związek z potencjalnym uzyskaniem przychodów, utrzymaniem źródła przychodów bądź jego zabezpieczeniem.

Zwracamy uwagę, że aby wydatki mogły stanowić koszty uzyskania przychodów prowadzonej przez Pana działalności gospodarczej, muszą być poniesione wyłącznie na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej. Oznacza to, że wydatki nie mogą mieć charakteru osobistego, ponieważ wydatki osobiste nie mają na celu uzyskania przychodów z działalności gospodarczej, czy też zachowania lub zabezpieczenia tego źródła przychodów. W konsekwencji wydatki ponoszone w celach prywatnych (osobistych) nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z opisu sprawy wynika, że:

- prowadzi Pan pozarolniczą działalność gospodarczą, która obejmuje świadczenie usług związanych z analizą biznesowo-informatyczną; świadczy Pan usługi związane z określeniem potrzeb i wymagań swoich klientów w zakresie aplikacji, które mają być dla nich wykonane; współpraca z klientem, którą Pan podejmuje, wymaga od niego nienagannej prezencji wpływającej na postrzeganie jego osoby, a co za tym idzie rozpoznawalność Pana działalności gospodarczej;

- planuje Pan zakupić garnitur wraz z akcesoriami - marynarka, kamizelka, spodnie, koszula, pasek do spodni oraz buty; w celu indywidualnego wyróżnienia marynarka oraz spodnie jako wierzchnie części ubioru byłyby na stałe opatrzone monogramami w postaci inicjałów identyfikujących Pana firmę.

Pana wątpliwości sprowadzają się do ustalenia, czy poniesione przez Pana wydatki na zakup garnituru wraz z akcesoriami stanowią koszty uzyskania przychodów w prowadzonej działalności gospodarczej.

Zakupy odpowiednich ubrań, tj. marynarki, kamizelki, spodni, koszuli, paska do spodni oraz butów, pod kątem wykonywania działalności gospodarczej należy oceniać na tle przepisów prawa pracy lub innych przepisów branżowych. Generalnie zakupy tego rodzaju stanowią wydatki związane z faktem funkcjonowania danej jednostki w życiu społecznym. Zatem, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, każda osoba musi nabywać i używać dostosowaną do własnych wymagań odzież i obuwie. Dlatego też zakupy tych rzeczy stanowią spełnienie zwykłych, normalnych potrzeb danej osoby fizycznej. Odstępstwa od tej zasady mogą wynikać z nałożonego na prowadzącego działalność gospodarczą prawnego obowiązku używania określonego rodzaju odzieży, czy też obuwia, w sytuacji gdy rzeczy te utraciły charakter osobisty, na przykład z uwagi na dostosowanie tychże do pełnienia określonych funkcji bądź zawodów.

Sam fakt oznaczenia zakupionej przez Pana odzieży monogramami w postaci inicjałów identyfikujących Pana firmę, jak i Pana samego nie zmienia tego, że odzież ta utraciła osobisty charakter.

Wskazujemy bowiem, że uzyskiwanie przychodów w ramach prowadzonej przez Pana działalności gospodarczej nie jest uzależnione od rodzaju noszonej odzieży (marynarki, kamizelki, spodni, koszuli, paska do spodni oraz butów). Obowiązujące zasady życia społecznego wymagają, aby osoby prowadzące swoje interesy w ramach działalności gospodarczej posiadały schludny wygląd, podobnie zresztą, jak osoby zatrudnione w innych zawodach. Uzyskiwanie przychodów w ramach działalności gospodarczej nie jest zatem uzależnione od rodzaju noszonej odzieży, gdyż schludny wygląd niezbędny jest dla wykonywania wielu zawodów poza sferą działalności gospodarczej, np. nauczycieli, urzędników itp.

Niewątpliwie w świadczonych przez Pana usługach w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dbałość o wizerunek zewnętrzny jest bardzo istotna, jednak nie można tu mówić o sytuacji znacząco odbiegającej od ogólnie przyjętych norm społecznych. Poprawa wizerunku dzięki odpowiedniej odzieży nie może stanowić przesłanki pozwalającej uznać wskazane przez Pana wydatki za koszty uzyskania przychodów.

Zauważamy też, że wydatek osoby fizycznej na zakup odpowiedniej odzieży osobistej nie może być uznany za koszt uzyskania przychodów z działalności gospodarczej, gdyż jego poniesienie uwarunkowane jest głównie innymi względami, aniżeli uzyskiwanie przychodów z tej działalności. Przede wszystkim zwracamy uwagę na fakt, że koszty powinny być poniesione "w celu uzyskania przychodów", a nie np. "w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą".

Wskazany przez Pana we wniosku o interpretację celem poniesienia wymienionych w nim wydatków na zakup marynarki, kamizelki, spodni, koszuli, paska do spodni oraz butów ma być realizacja standardów dotyczących ubioru w związku z wykonywaną działalnością.

Naszym zdaniem nie istnieją żadne szczególne standardy dotyczące ubioru przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie sposób również przyjąć, aby wydatek na zakup marynarki, kamizelki, spodni, koszuli, paska do spodni oraz butów został poniesiony wyłącznie w celu uzyskania przychodów z Pana działalności gospodarczej. W konsekwencji należy przyjąć, że wydatek ten w istocie rzeczy ma charakter osobisty i służy zaspokojeniu osobistych Pana potrzeb wizerunkowych, a co za tym idzie nie można uznać go za koszt uzyskania przychodów z działalności gospodarczej, ponieważ nie spełnia przesłanek wyrażonych w art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zwracamy też uwagę, że nie będzie traktowany jako koszt uzyskania przychodów wydatek, który poddany obiektywnej ocenie nie pozostaje w związku z osiągnięciem przychodów ani też nie ma realnego wpływu na źródło ich powstania. Marynarka, kamizelka, spodnie, koszula, pasek do spodni oraz buty są ze swej natury rzeczami osobistymi, których zakup nie zalicza się do kosztów uzyskania przychodów, bez względu na to, czy i w jakim stopniu są używane w trakcie wykonywanej działalności. Wydatki na ten cel są wydatkami ściśle osobistymi, związanymi z realizacją osobistych potrzeb, niezależnie od prowadzonej działalności bądź wykonywanej pracy (wyrok NSA z 17 października 2003 r. sygn. akt SA/Rz 2341/01; wyrok WSA w Warszawie z 27 września 2004 r. sygn. akt III SA 3430/03; wyrok NSA z 25 czerwca 2003 r. sygn. akt I SA/Ka 1328/02 i wcześniejsze wyrok SA sygn. akt I SA/Wa 1261/98 z 15 września 1999 r.; wyrok NSA I SA/Lu 742/98 z 10 września 1999 r.).

Reasumując - wydatki, o których mowa we wniosku, poniesione na zakup garnituru, tj. marynarki, kamizelki, spodni, oraz akcesoriów do garnituru, tj. butów i paska, nie spełnią przesłanek, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, co oznacza, że poniesione przez Pana wydatki nie będą stanowić kosztów uzyskania przychodów.

Dodatkowe informacje

Informacja o zakresie rozstrzygnięcia

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego, które Pan przedstawił, i stanu prawnego, który obowiązuje w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE o funkcji ochronnej interpretacji

* Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14nb ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.). Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli Pana sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem zdarzenia przyszłego i zastosuje się Pan do interpretacji.

* Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:

1)

z zastosowaniem art. 119a;

2)

w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

3)

z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

POUCZENIE o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Ma Pan prawo do zaskarżenia tej interpretacji indywidualnej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Zasady zaskarżania interpretacji indywidualnych reguluje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.; dalej jako "p.p.s.a."

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Dyrektora KIS (art. 54 § 1 p.p.s.a.). Skargę należy wnieść w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji indywidualnej (art. 53 § 1 p.p.s.a.):

* w formie papierowej, w dwóch egzemplarzach (oryginał i odpis) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała (art. 47 § 1 p.p.s.a.), albo

* w formie dokumentu elektronicznego, w jednym egzemplarzu (bez odpisu), na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 47 § 3 i art. 54 § 1a p.p.s.a.).

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a p.p.s.a.).

Podstawa prawna dla wydania interpretacji

Podstawą prawną dla wydania tej interpretacji jest art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).